

РЕШЕНИЕ

№ 3818

гр. София, 05.06.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.05.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2795** по описа за **2019** година докладвано от съдия Любка Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Производството е образувано по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез адв. Г. Д., срещу съдебно Решение от 08.01.2019 г. по НАХД № 3365/2018 г., постановено от Софийски районен съд /СРС/, НО, 21-ви състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № К - 025940 от 13.12.2017 г., издадено от директор на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. на ГД „Контрол на пазара“ при Комисия за защита на потребителите /КЗП/, с което на основание чл.182, ал.1 от Закона за туризма /ЗТ/ на дружеството е наложена „имуществена санкция“ в размер на 10 000 лв. за нарушение на чл.61, ал.2 от ЗТ.

В касационната жалба се твърди, че атакуваното решение е незаконосъобразно и неправилно, постановено в нарушение на приложимите материалноправни разпоредби, при съществени процесуални нарушения, както и неизяснена фактическа обстановка. Не са посочени дата и място на извършване на нарушението, нарушена е разпоредбата на чл. 42, т. 3 от ЗАНН. Не е описано точно и ясно твърдяното нарушение и обстоятелствата при които е извършено. Излагат се доводи, че АУАН е предявен на трето лице, което води до съставяне на незаконосъобразно НП. Иска се отмяна на процесното решение.

В проведеното съдебно заседание, касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява. В писмена молба от 07.05.2019 г. чрез адв. Д. поддържа жалбата. Моли решението на СРС да бъде отменено като незаконосъобразно.

Ответникът по жалбата – Комисия за защита на потребителите, редовно призован, не се явява и не изпраща представител. Чрез процесуален представител депозира писмено становище, с което изцяло оспорва жалбата и иска същата да бъде оставена без уважение, като решението на СРС бъде потвърдено.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Административен съд – София- град, VI касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови решението си, СРС е приел от фактическа страна, че на 16.03.2017 г. между [фирма], в качеството му на хотелиер и [фирма], в качеството на туроператор е сключен договор за предоставяне на туристически услуги, според т. 1.1 на който туроператорът приема да сключва договори за туристическо обслужване, вкл. и по кореспондентски път, от свое име и за своя сметка за предоставяне на хотелско обслужване в комплекс „М. Б.“ за периода 01.06.2017 г. до 15.09.2017 г. съгласно цени, общ брой заявени стаи/места за периода на действие на договор и други, уговорени в Приложение № 1. Съгласно т. 2.1 от договора хотелиерът осигурявал обслужване на клиентите на туроператора или неговите контрагенти в хотелската си база и предоставя туристически услуги съгласно уговореното. На 19.04.2017 г. бил сключен договор за организирано групово пътуване с обща цена между [фирма] и И. А. –директор на Релакс-НЧ „Нов живот“ 1919 – танцова формация с настаняване в хотел „М. Б.“ за нощувки при пълен пансион с цена 14 000 лева, за което била издадена проформа фактура и резервация. В резервацията било посочено, че престоят ще се осъществи в периода 18.08.2017 г. до 25.08.2017 г. при пристигане в хотела туристите не били настанени и в тази връзка постъпил сигнал от турист в РД на КЗП [населено място]. Извършена била проверка на място в хотела, за която бил съставен Констативен протокол /КП/ от 18.08.2017 г. от служител на РД- Б., в присъствието на управителя на [фирма], като бил представен договор за предоставяне на туристически услуги от 16.03.2017 г., сключен с [фирма] и 6 бр. резервационни бланки. Представени са и платежни документи за извършено плащане за резервации от [фирма] към [фирма]. На 23.08.2017 г. управителят на дружеството-касатор предоставил договор за организационно групово пътуване с обща цена между [фирма] и И. А. – директор на Релакс-НЧ „Нов живот“ 1919, както и договори със същия предмет от 19.04.2017 г., 24.04.2017 г., 19.06.2017 г., 02.07.2017 г., 18.08.2017 г., както и съответните фактури, хотелски резервации и проформа фактури. На 28.08.2017 г. св. И. К. посетила офиса на дружеството – касатор, като ѝ били предоставени удостоверение за регистрация като туроператор № 04978 от 28.01.2005 г. и застрахователен сертификат от 14.12.2006 г.

При проверката е установено, че дружеството притежавало удостоверение за регистрация за туристическа дейност - туроператор, но не притежавало удостоверение

за регистрация за извършване на туроператорска агентска дейност, като осъществява посредничество при продажба организирани туристически пътувания с обща цена, без да притежава регистрация за този вид дейност в нарушение на нормативните изисквания на чл. 61, ал. 2 от Закон за туризма. Нарушението е извършено на 28.08.2017 г. За констатираното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 025940 от 27.09.2017 г., а въз основа на него издадено оспореното НП № К-025940/13.12.2017 г.

Изложената фактическа обстановка се установява от районния съд въз основа на събраните по делото доказателства.

Съгласно чл. 218 от АПК касационният съд обсъжда само посочените в жалбата или протеста пороци на решението, като за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно. Следователно, за допуснати съществени процесуални нарушения, както и за явна несправедливост на наложеното наказание касационният съд ще следи само, ако са наведени от касатора като касационни основания.

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон и доказателствата по делото. Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Съгласно разпоредбата на чл. 61, ал. 2 ЗТ туроператорска и/или туристическа агентска дейност на територията на Република България се извършва от регистрирано по този закон лице, което отговаря на условията, посочени в т. 1 – 4. В § 1, т. 59 от ДР на ЗТ е дадена легална дефиниция на понятието „туроператорска дейност“, съгласно която такава дейност е организирането на групови и/или индивидуални туристически пътувания с обща цена, предлагани за продажба, пряко или посредством туристически агент с цел туризъм, отход, развлечения, бизнес, участие или посещение на прояви и събития с културен и опознавателен характер, на конгресни и делови събития или с друга цел. „Организираните групови и индивидуални туристически пътувания с обща цена“, по смисъла на закона, са пътувания: по предварително изготвена програма, включваща комбинация от най-малко две от следните услуги: транспорт; настаняване; други туристически услуги, които не са свързани с транспорта или настаняването и съставляват значителна част от пътуването, и се предлагат или се продават на цена, която включва всички разходи, и са за срок, по-дълъг от 24 часа, или включват настаняване за пренощуване. Съгласно § 1, т. 61 от ДР на ЗТ „туристическа агентска дейност“ е извършването на посредничество при: продажби на организирани туристически пътувания с обща цена на крайни потребители; пасажерски авиационен, воден и автобусен превоз; резервационни, визови и други допълнителни туристически услуги, както и застраховки, свързани с туристическото пътуване.

В случая наличните в административната преписка писмени доказателства, които са

описани подробно в процесните АУАН и в наказателното постановление, подкрепят изводите на Съда, че дружеството е осъществило от обективна страна състава на административното нарушение по чл. 182, ал. 1 ЗТ, понеже е извършило туроператорска агентска дейност, без да притежава удостоверение за регистрация, по смисъла на чл. 61, ал. 2 ЗТ.

Ето защо правилно е прието за осъществено административното нарушение по смисъла на посочената законовa разпоредба, както и правилно е ангажирана административно наказателната отговорност на жалбоподателя на основание чл. 182, ал. 1 от ЗТ, която норма предвижда, че при извършване на туроператорска и/или туристическа агентска дейност без удостоверение за регистрация се налага имуществена санкция в размер на 10 000 лева, ако е едноличен търговец или юридическо лице, а наложената санкция се явява законосъобразна, тъй като същата е определена в твърд размер в закона и административно-наказващия орган няма възможност за индивидуализация на същата.

Касационната инстанция не споделя оплакванията на касатора за допуснато съществено процесуално нарушение, което е довело до ограничаване правата на жалбоподателя. АУАН е съставен и връчен на 27.09.2017 г. на А. Т. – упълномощен представител на дружеството, който е упълномощен да представлява дружеството-касатор пред КЗП, с право да извършва всички необходими фактически и правни действия, като за целта съставя, попълва, подава, изисква и получава документи, молби, справки, формуляри, декларации, данъчни декларации, удостоверения, разрешения и други, да подписва всякакви документи, изпълнявайки всички задължения на управителя на [фирма].

При извършената служебна проверка на решението съдът не констатира пороци, които да доведат до касиране, поради което следва да бъде постановено решение, с което атакуваното решение да бъде оставено в сила.

При правилно установената от въззивния съд фактическа обстановка и липсата на сочените касационни основания за отмяна, настоящата съдебна инстанция намира, че така постановеното съдебно решение е правилно и законосъобразно. Не се констатираха касационни отменителни основания по чл. 348 от НПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, поради което атакуваното решение следва да бъде оставено в сила. По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, VI-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 08.01.2019 г. постановено по НАХД № 3365/2018 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 21-ви състав,
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

